

FERAHFEZÂNAKIŞ YÜRÜK SEMÂÎ

İSMÂİL HAKKI BEY

Yürük semâî

Ey sî ne sa na nol du ya nar
â te se düş- tün (- - - - - SAZ - - - - -)
Vay sen ne â cep der . . . de dü şüp
Yet mez mi bu dek hâ . . . ki me zel
taş - la dö ğün dün (- - - - - SAZ - - - - -)
let te sü rün dün
Gel sa na hay ran o la yım
gel sa na kur ban o la yım
Der . di me der - mân - bu la - yım
câ - nim e fen - dim (- SAZ - - - - - (SON))
Yıl lar ca dü şüp dâ - me ni ser -
mest gi bi hâ - ke (- - - - - SAZ - - - - -)

Ey sîne sana n'oldu yanar âteşe düştün
Vay sen ne acep derde düşüp taşla döğündün
Yıllarca düşüp dâmen-i sermest gibi hâke
Yetmez mi, bu dek hâk-i mezellekte süründün